

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Філологічний факультет

Кафедра сучасної української мови

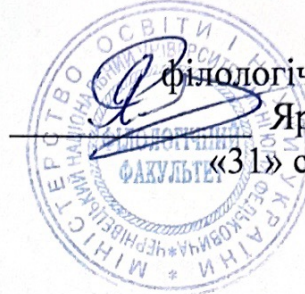
“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан

філологічного факультету

Ярослав РЕДЬКВА

«31» серпня 2026 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

РЕДАГУВАННЯ І КОРЕКТУРА ТЕКСТУ

(назва навчальної дисципліни)

ОБОВ'ЯЗКОВА

(обв'язкова/вибіркова)

Освітньо-професійна
програма

«Філологія (українська мова та література)»

Спеціальність

В11.01 Філологія (українська мова і література)

Галузь знань

В Культура, мистецтво та гуманітарні науки

Рівень вищої освіти

другий магістерський

Факультет

філологічний

Мова навчання

українська

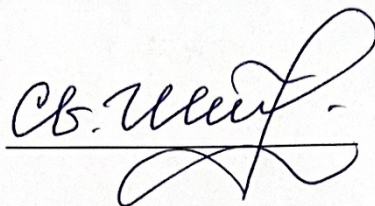
Чернівці – 2026

Робоча програма навчальної дисципліни «Редагування і коректура тексту» складена відповідно до освітньо-професійної програми «Українська мова та література».

Розробник: Тесліцька Галина Іллівна – кандидат філологічних наук, доцент, асистент кафедри сучасної української мови.

Викладач: Тесліцька Галина Іллівна – кандидат філологічних наук, доцент, асистент кафедри сучасної української мови.

Погоджено з гарантом ОП

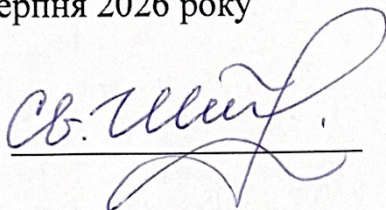

Світлана ШАБАТ-САВКА

Затверджено на засіданні кафедри сучасної української мови.

Протокол № 1 від «27» серпня 2026 року

Завідувач кафедри

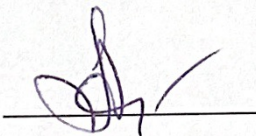

Світлана ШАБАТ-САВКА

Схвалено методичною радою філологічного факультету.

Протокол № 1 від «27» серпня 2026 року

Голова методичної ради факультету

Алла АНТОФІЙЧУК

1. Навчальна дисципліна належить до обов'язкових підготовки магістра спеціальності «Філологія (українська мова та література)». Вона забезпечує формування професійних компетентностей у здобувачів вищої освіти через опанування фундаментальних основ редагування і коректури; формування навичок практичного використання методик роботи з композиційною, тематичною і фактологічною структурами тексту, його мовностилістичним оформленням; умінь редагувати тексти різних видів (опис, роздум, розповідь), жанрів (замітка, нарис, стаття тощо).

Мета навчальної дисципліни – формування професійних компетентностей магістрів спеціальності «Філологія (українська мова та література)» через опанування фундаментальних основ редагування і коректури, розвиток практичних навичок роботи з композиційною, тематичною й фактологічною структурами тексту, а також його належним мовностилістичним оформленням. Дисципліна спрямована на вироблення стійких умінь фахово редагувати й коригувати тексти різних видів (опис, роздум, розповідь) та жанрів (замітка, нарис, стаття тощо), що забезпечує всебічну підготовку майбутніх філологів до самостійного та якісного випуску текстових матеріалів.

Курс передбачає забезпечення професійної підготовки майбутнього філолога в редакційно-журналістській галузі, зокрема, вміння:

- аналізувати структуру текстової частини оригіналу; виявляти в тексті помилки різних видів;
- визначати значущість і вагу помилок; дотримуватися норм редагування в процесі оптимізації повідомлень;
- застосовувати методи контролю й виправлення у процесі редагування повідомлень;
- дотримуватися послідовності операцій виправлення; здійснювати правку тексту – вичитування, доопрацювання, переробки, скорочення;
- здійснювати тематичний аналіз тексту, застосовувати методики правки й корекції тематичної структури тексту;
- перевіряти логічну будову тексту, застосовувати перевірки правильності логічних зв'язків та усунення логічних помилок;
- перевіряти точність і достовірність фактологічного матеріалу;
- аналізувати композиційну структуру тексту, виправляти композиційні помилки; здійснювати мовно-стилістичну правку текстів різних видів і жанрів%
- виконувати роботу коректора з текстами різних стилів і жанрів.

3. Результати навчання. У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти зможуть набути таких компетентностей:

Загальні компетентності:	
ЗК-3	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК-8	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

Фахові компетентності:	
ФК-3	Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки.
ФК-4	Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.
ФК-6	Здатність застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань.
ФК-7	Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.

Програмні результати навчання:

ПРН-3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження в конкретній філологічній галузі.

ПРН-4. Оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування.

ПРН-10. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).

ПРН-14. Створювати, аналізувати й редагувати тексти різних стилів та жанрів.

ПРН-16. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог.

3. Опис навчальної дисципліни

Назва навчальної дисципліни: «Редагування і коректура тексту»											
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	1	1	4	120	14	16			88	2	залік
Заочна	1	1	4	120	2	4			112	2	залік

3.2. Структура змісту навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма							Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Змістовий модуль 1.													
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЛІТЕРАТУРНОГО РЕДАГУВАННЯ													
Тема 1. Структура та методологія теорії редагування	15	2	2			11	15	1					14
Тема 2. Правка як складова редакторської праці. Методика редакторського аналізу тексту	15	2	2		1	10	15				1		14
Тема 3. Специфіка редакційно-видавничого процесу	15	2	2			11	15	1					14
Тема 4. Основи коректорської правки.	15	2	2		1	10	15		1				14
Разом за ЗМ 1	60	8	8		2	42	60	2	1		1		55
Змістовий модуль 2.													
МОВНОСТИЛІСТИЧНЕ РЕДАГУВАННЯ ТЕКСТУ. ЗАГАЛЬНА ТИПОЛОГІЯ ПОМИЛОК.													
Тема 5. Лексичні помилки: причини появи, типологія, характеристика	15	1	2			12	15						15

Тема 6. Фразеологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. Норма в сучасному українському словотворенні.	15	2	2			11	15		1		1	13
Тема 7. Морфологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика	15	1	2			12	15		1			14
Тема 8. Синтаксичні помилки: причини появи, типологія, характеристика	15	2	2			11	15		1			14
Разом за ЗМ 2	60	6	8			46	60		3		1	55
Усього годин	120	14	16		2	88	120	2	4		2	112

Тематика лекційних занять з переліком питань

№ теми	Назва теми
1	Структура та методологія теорії редагування <i>ПЛАН</i> 1. Едитологія як прикладна суспільно-інформологічна наука 2. Зв'язки едитології з іншими науками 3. Основні етапи формування теорії редагування в Україні. 4. Внесок видатних діячів української культури у розвиток редакторської практики і теорії. 5. Теорія редагування та її складові
2	Правка як складова редакторської праці. Методика редакторського аналізу тексту. <i>ПЛАН</i> 1. Етапи та специфіка роботи редактора над текстом. 2. Поняття, завдання та типологія правки. 3. Методичні вимоги до правки. 4. Теоретичні основи редакторського аналізу тексту. 5. Види редакторського аналізу.
3	Специфіка редакційно-видавничого процесу. <i>ПЛАН</i> 1. Етапи редакційно-видавничого процесу. 2. Роль редактора, види редагування. 3. Поняття про оригінал.
4	Основи коректорської правки. <i>ПЛАН</i> 1. Типологія помилок у коректорській практиці

	2. Графіка коректури: система коректорських знаків. 3. Методика та технологія вчитки тексту.
5	Типологія мовних помилок. Лексичні помилки: причини появи, типологія, характеристика. <i>ПЛАН</i> 1. Підходи до вивчення помилок в едитології, способи та критерії їхньої типології. 2. Немовні помилки. 3. Причини появи лексичних помилок. 4. Різновиди лексичних аномативів. 5. Типологічні поєднання із надлишковою інформацією. 6. Сплутування семантики паронімів. 7. Феномен міжмовної омонімії. 8. Суржикове утворення.
6	Фразеологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. Норма в сучасному українському словотворенні. <i>ПЛАН</i> 1. Кальковані сталі словосполучення, фразеологічні звороти часу. 2. Кальковані канцеляризми у фразеології. 3. Кальковані і спотворені прислів'я і приказки, крилаті вислови літературного походження. 4. Суфіксальна інтерференція. 5. Префіксальна інтерференція. 6. Своєрідність українського словоскладання.
7	Морфологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. <i>ПЛАН</i> 1. Аномативи в межах лексико-граматичного класу іменників. 2. Аномативи в системі прикметника. 3. Ненормативні утворення форм числівників. 4. Відхилення від морфологічних норм у межах лексико-граматичного класу займенників. 5. Помилки в системі дієслівних форм. 6. Помилки в системі прислівників.
8	Синтаксичні помилки: причини появи, типологія, характеристика. <i>ПЛАН</i> 1. Складні випадки і варіанти синтаксичного керування. 2. Порушення координації підмета з присудком. 3. Неправильне утворення ряду однорідних членів речення. 4. Ненормативна побудова відокремлених членів речення. 5. Зміна порядку слів як ненормативне утворення. 6. Ненормативні конструкції складних речень.

Тематика практичних занять з переліком питань

№ теми	Назва теми
1	Структура та методологія теорії редагування <i>Вид роботи: усні відповіді, дискусія, проєктна діяльність.</i> 1. <i>Ситуаційний аналіз «Міжпредметні зв'язки едитології в дії».</i> На основі запропонованих проблемних ситуацій визначити, які суміжні науки допомагають редакторові розв'язувати складні позамовні проблеми в текстах. 2. <i>Компаративний аналіз концепцій теорії редагування.</i> Критичне порівняння наукових поглядів провідних українських дослідників на структуру теорії редагування та обговорення їхніх розбіжностей й спільних теорій. 3. <i>Творче моделювання «Маніфест українського едитолога».</i> На основі набутих історико-теоретичних знань спільне формулювання кодексу базових професійних та етичних принципів сучасного українського редактора.
2	Правка як складова редакторської праці. Методика редакторського аналізу тексту. <i>Вид роботи: керована дискусія, круглий стіл, індивідуальна практична робота.</i> 1. <i>Лабораторія редакторських правок.</i> На основі запропонованих текстових фрагментів практично реалізувати та обґрунтувати вибір конкретного виду правки (вичитки, скорочення, обробки чи переробки) для кожного випадку. 2. <i>Експертиза «Редакторське свавілля чи професійна вимога?».</i> Критично оцінити заздалегідь відредагований текст, щоб перевірити дотримання методичних вимог до правки та з'ясувати, чи не було в процесі змін порушено індивідуальний стиль автора. 3. <i>Практикум із комплексного редакторського аналізу.</i> Виконати повноцінний редакторський аналіз художнього або публіцистичного тексту за заданою схемою, оцінюючи його тему, архітектоніку та якість фактичного матеріалу.
3	Специфіка редакційно-видавничого процесу. <i>Вид роботи: мозковий штурм, круглий стіл, індивідуальна аналітична робота, взаємоперевірка, колективне обговорення.</i> 1. <i>Матриця редакторських спеціалізацій.</i> На основі різножанрових текстових фрагментів визначити необхідний вид редагування (літературне, наукове, технічне, художнє) та обґрунтувати залучення відповідного профільного фахівця. 2. <i>Аудит авторського оригіналу.</i> Провести комплексну експертизу запропонованого рукопису, оцінивши його готовність до редакційного опрацювання відповідно до стандартів оформлення авторських оригіналів.

	3. <i>Рольова гра «Засідання редакційної колегії».</i> Змодельовати процес первинного розгляду авторського оригіналу, де кожен учасник виконує специфічну роль (головний редактор, автор, літературний редактор, маркетолог) під час прийняття рішення про запуск книги у виробництво.
4	Основи коректорської правки. <i>Вид роботи: індивідуальна практична робота, метод класифікації, колективна перевірка, взаєморецензування, комп'ютерне редагування.</i> 1. <i>Лінгвістичний аудит «Полювання на помилки».</i> Проаналізувати дефектний текст, виявити в ньому помилки різних рівнів та класифікувати їх за типологією (орфографічні, пунктуаційні, технічні, верстальні). 2. <i>Графічний практикум «Стандарти кодифікації».</i> Нанести відповідні коректорські знаки на роздрукований текст із помилками згідно з вимогами державного стандарту, дотримуючись правил винесення знаків на береги. 3. <i>Симуляція технологічного процесу «Три вичитки».</i> Практично відпрацювати триетапну технологію коректури (первинне усунення помилок, уніфікація елементів тексту, фінальна звірка) на складному видавничому макеті.
5	Типологія мовних помилок. Лексичні помилки: причини появи, типологія, характеристика. <i>Вид роботи: робота в мікрогрупах, метод контекстуального аналізу, індивідуальна аналітична робота, метод едитологічного сортування, колективна перевірка, взаєморецензування.</i> 1. <i>Едитологічна експертиза «Мова проти логіки».</i> Проаналізувати та класифікувати помилки у запропонованих текстах, чітко відмежувавши власне мовні дефекти від немовних (фактологічних, логічних чи хронологічних) девіацій. 2. <i>Аналіз лексичних аномативів.</i> На основі запропонованих мовних ілюстрацій встановити конкретні внутрішньомовні та позамовні причини появи лексичних помилок у тексті. 3. <i>Лінгвістичний детектив «Пароніми та фальшиві друзі».</i> Розкрити контекстуальні «злочини» в тексті, пов'язані зі сплутуванням семантики паронімів, проявами міжмовної омонімії та деструктивним впливом суржикових утворень.
6	Фразеологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. Норма в сучасному українському словотворенні. <i>Вид роботи: робота в парах, метод лінгвістичної реконструкції, взаєморецензування, бліцопитування.</i> 1. <i>Реконструкція паремійного фонду.</i> Відновити автентичну структуру та семантику спотворених або невдало перекладених

	прислів'їв, приказок і крилатих висловів літературного походження. 2. Моделювання складних слів. Проаналізувати запропоновані складні лексеми та виправити дефекти, пов'язані з порушенням національної своєрідності й моделей українського словоскладання. 3. Суцільне стилістичне та нормативне редагування рукопису, усуваючи взаємопов'язані фразеологічні та словотвірні порушення.
7	Морфологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. <i>Вид роботи: метод лінгвістичного редагування, експрес-презентація, бліцопитування, взаєморецензування.</i> 1. Граматичний аудит. Виявити та виправити у наданому тексті морфологічні анормативи, пов'язані з визначенням роду, відмінковими закінченнями іменників та помилками у ступенюванні прикметників. 2. Лінгвістичний аналіз займенникових та прислівникових девіацій. На основі огляду медійних текстів локалізувати й усунути помилки у вживанні займенників (зокрема, калькованих форм) та ненормативних утвореннях прислівників. 3. Редакторська експертиза дієслівних форм. Провести професійне опрацювання тексту з чисельними порушеннями у системі дієслів (зокрема, особових форм, а також активних дієприкметників та дієприслівникових зворотів).
8	Синтаксичні помилки: причини появи, типологія, характеристика. <i>Вид роботи: робота в парах, метод лінгвістичної реконструкції, взаєморецензування, бліцопитування..</i> 1. Навігатор синтаксичного керування та координації. Виявити й усунути в тексті помилки, пов'язані з неправильним прийменниково-відмінковим керуванням та порушенням узгодження (координації) головних членів речення. 2. Проаналізувати речення з логічними та граматичними збоями у рядах однорідних членів і перебудувати їх відповідно до норм сучасної літературної мови. 3. Реконструкція відокремлених зворотів. У текстових фрагментах локалізувати помилки у побудові дієприслівникових та дієприкметникових зворотів і реконструювати речення задля відновлення нормативного зв'язку. 4. <i>Творче моделювання «Архітектоніка складного речення».</i> Виконати комплексне редагування складних (сурядних, підрядних, безсполучникових) речень із громіздкими, заплутаними або розірваними синтаксичними зв'язками.

Завдання для самостійної роботи студентів

№ теми	Назва теми
1	Структура та методологія теорії редагування 1. <i>Ментальна карта «Едитологія на перетині наук».</i> Створити ментальну карту, яка візуалізує внутрішню структуру едитології та її зв'язки з іншими суспільно-інформологічними й філологічними дисциплінами. 2. <i>Історико-біографічне досьє «Видатні постаті українського редагування».</i> Презентація аналітичних досліджень про видавничу діяльність одного з класиків української культури та аналіз його індивідуальних принципів роботи з автором і текстом. 3. <i>Опрацювати:</i> Літературне редагування в ЗМК: навчально-методичний посібник до вивчення курсу (для студентів спеціальності 061 Журналістика ОП «Реклама та зв'язки з громадськістю») / Укл. Г.І. Гецько. Ужгород, 2024. 50 с. https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/86355
2	Правка як складова редакторської праці. Методика редакторського аналізу тексту. 1. <i>Технологічна карта «Шлях тексту: від рукопису до друку».</i> Розробити детальну покрокову схему, яка ілюструє послідовність етапів роботи редактора над оригіналом твору та специфіку його взаємодії з автором на кожному кроці. 2. Розмежувати інструментарій та завдання попереднього (прогнозного) й остаточного (ретроспективного) редакторського аналізу на прикладі конкретного видавничого кейсу. 3. <i>Опрацювати:</i> Завгородня Л. В. Основи літературного редагування та коректури : навч. посіб. Черкаси : Брама – Україна, 2010. 164 с. https://surl.li/nxjcca
3	Специфіка редакційно-видавничого процесу. 1. <i>«Часова шкала» редакційно-видавничого циклу.</i> Скласти розгорнуту хронологічну карту редакційно-видавничого процесу, чітко розмежувавши підготовчий, редакційний, виробничий та заключний етапи. 2. <i>Кейс-менеджмент «Криза у видавництві».</i> Проаналізувати проблемний видавничий кейс із порушенням технологічного процесу на одному з етапів та розробити план дій для відновлення редакційного графіку без втрати якості продукту. 3. <i>Ознайомитися:</i> Редакторська справа: сучасний стан і перспективи розвитку : колективна монографія ; за заг. ред. проф. Ж. Колоїз. Кривий Ріг : КДПУ, 2023. 282 с. https://surl.li/hcmaur
4	Основи коректорської правки. 1. <i>Текстологічне дешифрування «Слідами коректора».</i> Керуючись залишеними на полях сторінки коректорськими

	знаками, правильно «прочитати» вказівки та внести відповідні фінальні виправлення в електронний варіант тексту. 2. <i>Технологічний батл «Папір проти екрана»</i>. Порівняти швидкість та якість традиційної коректури олівцем на папері та сучасної цифрової коректури за допомогою інструментів рецензування (MS Word або PDF). 3. <i>Ознайомитися</i>: Дурняк Б.В. Стандарти в поліграфії та видавничій справі. Львів : Вид-во Укр. акад. друкарства, 2011. 320 с. https://surl.li/xxkvxa
5	Типологія мовних помилок. Лексичні помилки: причини появи, типологія, характеристика. 1. Редакторська мінімізація текстового надміру. Виявити у медійних матеріалах випадки тавтології та плеоназмів і усунути їх шляхом стилістичного згортання та вилучення надлишкової інформації (15 прикладів із медіатекстів). 2. <i>Кейс-моделювання «Лексична санація тексту»</i>. Виконати суцільну лексичну правку складного художнього або публіцистичного тексту, аргументуючи кожне своє редакторське рішення. 3. <i>Опрацювати</i>: Бондаренко Т.Г. Типологія мовних помилок та їх усунення під час редагування журналістських матеріалів: дис. ... канд. філол.наук: 10.01.08. Черкаси, 2003. 214 с. https://surl.li/zaqnqp
6	Фразеологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. Норма в сучасному українському словотворенні. 1. Редагування сталих виразів та кліше. Виявити у медійних та офіційних текстах кальковані сталі словосполучення, канцеляризми й помилкові фразеологізми часу та замінити їх питомими українськими відповідниками (20 прикладів). 2. Очистити текст від дериваційних помилок, зумовлених суфіксальною та префіксальною інтерференцією, узгоджуючи новотвори з нормами сучасної української мови. 3. <i>Ознайомитися</i>: Куляс П. П. Типологія помилок : підручник-монографія. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. 464 с. https://surl.li/yheywr
7	Морфологічні помилки: причини появи, типологія, характеристика. 1. Реконструювання речень з ненормативними формами складних числівників, порушеннями відмінювання та узгодження з іменниками. 2. Виконати комплексний морфологічний аудит складного тексту, систематизувавши всі виявлені анормативи у класифікаційну таблицю з науковим обґрунтуванням заміन.

	3. <i>Опрацювати:</i> Шульська Н. Помилкобезпечні морфологічні явища в мові українських ЗМІ https://surl.li/lwhxpx
8	Синтаксичні помилки: причини появи, типологія, характеристика. 1. Експертиза актуального членування та порядку слів. Виявити випадки ненормативного порядку слів (інверсії) у медіатекстах, що спотворюють зміст вислову, та оптимізувати архітектуру речень для правильного сприйняття інформації (20 прикладів). 2. <i>Ознайомитися:</i> Гдакович М. С. Синтаксичні норми у діловому мовленні : навч.-метод. посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 52 с. https://surl.li/fwsbga

Методи навчання

Методи навчання і викладання:

- практичний метод (практичні вправи, практичні роботи);
- словесний метод (дискусія);
- наочний метод (ілюстрація, демонстрація, презентація);
- робота з навчально-методичною літературою (конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату);
- методи дистанційного навчання;
- самостійна робота (виконання завдань);
- індивідуальна науково-дослідна робота здобувачів другого рівня освіти.

Освітні технології:

- технології особистісно зорієнтованого навчання, які забезпечують розвиток усіх видів мовленнєвої діяльності (слухання, говоріння, читання і письмо);
- комунікативні та інформаційно-комунікаційні технології, технології проблемного навчання.

Викладання та вивчення курсу відбувається з використанням освітніх технологій, зорієнтованих на особистість учасника навчального процесу (особистісно орієнтована технологія навчання); інтерактивних технологій кооперативного, колективно-групового навчання, ситуативного моделювання, опрацювання дискусійних питань; освітніх технологій, спрямованих на активізацію та інтенсифікацію діяльності студентів (дослідницькі технології; технології проблемного навчання; технології самоосвіти); інформаційно-комунікативних технологій для підвищення мотивації до навчання, індивідуалізації і диференціації процесу навчання; освітніх технологій модульного навчання.

Визначені технології навчання передбачають використання таких методів: репродуктивних – для повторення готових зразків або роботи за готовими зразками; творчих, проблемно-пошукових методів – для самостійної, творчої

пізнавальної діяльності; пояснювально-ілюстративного методу; проблемного викладу матеріалу; методу бесіди; узагальнення та інтерпретації складних мовних явищ; моделювання проблемних ситуацій щодо аналізу та розуміння певних мовних явищ; аналітичного методу, дослідницького та опрацювання наукових джерел; методи контролю, самоконтролю, взаємоконтролю, корекції, самокорекції та взаємокорекції.

Система контролю та оцінювання

Поточний контроль належить до обов'язкових елементів на кожному практичному занятті. Під час вивчення дисципліни передбачено такі методи поточного контролю:

- усні відповіді (фронтальне опитування, вибіркове опитування, дискусії, презентації);
- письмові завдання (самостійні роботи, реферати);
- тести.

До форм поточного контролю належить індивідуальна та загальна перевірка, формою підсумкового контролю є залік.

Об'єктом оцінювання знань студентів є програмовий матеріал дисципліни, засвоєння якого перевіряється під час контролю.

Завданням поточного контролю є систематична перевірка розуміння та засвоєння програмового матеріалу, виконання практичних, умінь самостійно опрацьовувати тексти, складання конспекту, написання реферату, створення презентації, здатності публічно чи письмово представляти певний матеріал.

Завданням підсумкового контролю (залік) є перевірка глибини засвоєння студентом програмового матеріалу дисципліни, логіки та взаємозв'язків між окремими її розділами, здатність творчого використання набутих знань, умінь сформулювати своє ставлення до певної проблеми, що впливає зі змісту дисципліни.

Критерії оцінювання:

1. При усних відповідях:

- повнота розкриття питання;
- логіка викладення, культура мовлення;
- упевненість, аргументованість та емоційність;
- використання основної та додаткової літератури (підручників, навчальних посібників, журналів, інших періодичних видань тощо);
- аналітичні міркування, умінь робити порівняння, висновки.

2. При виконанні письмових завдань:

- мовна грамотність
- повнота розкриття питання;
- цілісність, системність, логічна послідовність, умінь формулювати висновки;
- акуратність оформлення документа та письмової роботи.

Оцінювання виконання студентами окремих елементів тем проводиться: на практичних (практичні завдання, обговорення), контрольних роботах за окремими темами, тестуваннях, виступи, презентації; самостійних роботах; на консультаціях.

Для консультування студентів із виконання індивідуальних і домашніх завдань, контрольних робіт, їх підготовки до поточного оцінювання знань (відповідно до розкладів занять та консультацій викладача) передбачено індивідуальні та групові консультації.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

100- бальна шкала	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	
		Оцінка	Пояснення за розширеною шкалою
90–100	Зараховано	A	відмінно
80–89		B	дуже добре
70–79		C	добре
60–69		D	задовільно
50–59		E	достатньо
35–49	Незараховано	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1–34		F	незадовільно з обов'язковим самостійним повторним опрацюванням освітнього компонента до перескладання

Форми поточного та підсумкового контролю

Поточний контроль здійснюють на заняттях через:

- виконання практичних завдань та модульних контрольних робіт;
- індивідуальну та групову (в парах і групах) роботу;
- фронтальне усне опитування, перевірка рівня засвоєння теоретичного матеріалу за навчальними темами;
- бліц-опитування;
- письмові самостійні роботи (реферати, доповіді тощо);
- практичні, індивідуальні та самостійні завдання;
- розв'язання проблемних і творчих завдань;
- взаємоконтроль студентів у парах і групах;
- тестові завдання;
- оцінювання домашніх завдань;
- діагностику результатів самостійної роботи;
- проведення модульних контрольних робіт.

Вид семестрового контролю: модульна контрольна робота, залік. Результати навчальної діяльності студентів у межах двох модулів оцінюють максимально в **60 балів**, контрольного модуля (заліку) – **40 балів**.

Змістовий модуль №1				Змістовий модуль № 2				Кількість балів (залікова робота)	Сумарна к-ть балів
T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	40	100
7	8	7	8	8	7	7	8		

Критерії оцінювання навчальних досягнень за результатами поточного контролю

Накопичення рейтингових балів у межах змістових модулів передбачає:

- відвідування (очне / дистанційне) навчальних занять;
- якість підготовки до навчальних занять;
- систематичне виконання завдань практичного, творчого, пошукового характеру на засадах академічної доброчесності.

Оцінювання усної відповіді враховує:

- повноту розкриття питання;
- логічність і послідовність викладу;
- добір влучних прикладів і коментування мовних фактів;
- культуру мовлення;
- уміння порівнювати і робити висновки.

Оцінювання самостійних завдань ураховує:

- своєчасність виконання завдання;
- обсяг і якість виконання завдання;
- академічну доброчесність (самостійне виконання);
- творчий підхід та ініціативність у навчальній діяльності;
- оформлення матеріалів відповідно до вимог.

Оцінювання письмових самостійних / контрольних робіт:

«А» (відмінно): робота засвідчує ґрунтовні, системні знання з теми чи змістового модулю (розкрито 90–100 % матеріалу), не містить помилок.

«В» (добре): робота засвідчує добрі знання з теми чи змістового модулю (розкриває 80–89 % матеріалу), містить не більше двох незначних помилок.

«С» (добре): робота засвідчує належні знання з теми чи змістового модулю (розкрито 70–79 % матеріалу), містить не більше чотирьох помилок, які студент може виправити й пояснити.

«D» (задовільно): робота засвідчує достатні знання з теми чи змістового модулю (розкрито 60–69 % матеріалу), містить не більше шести помилок;

«Е» (задовільно): робота засвідчує фрагментарні знання з теми чи змістового модулю (розкрито 60–69 % матеріалу), містить помилки й прогалини у викладеному матеріалі.

Незадовільно – засвідчує незнання програмового матеріалу з теми чи змістового модулю.

Критерії оцінювання тестових завдань:

«А»: 100–90% правильних відповідей.

- «В»: 89–80% правильних відповідей.
- «С»: 79–70% правильних відповідей.
- «D»: 69–60% правильних відповідей.
- «E»: 59–50% правильних відповідей.
- «FX» незадовільно – менше 50% правильних відповідей.

Критерії підсумкового оцінювання

Оцінку «зараховано» («А») отримують студенти, які набрали загальну суму балів **90–100** від максимальної кількості можливих, зокрема: ґрунтовно у повному обсязі володіють навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладають, глибоко та всебічно розкривають зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговуються науковою термінологією, розв'язують задачі стандартним або оригінальним способом, наводять аргументи на підтвердження власних думок, здійснюють аналіз та роблять висновки; систематично готувалися до практичних занять і виконували домашні завдання; глибоко опрацювали питання, винесені на самостійне опрацювання; успішно написали модульні контрольні роботи; повністю розкрили питання підсумкового контролю.

Оцінку «зараховано» («В») отримують студенти, які набрали загальну суму балів **80–89** від максимальної кількості можливих, зокрема: достатньо повно володіють навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладають, в основному розкривають зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, виконують завдання стандартним способом, послуговуються науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки; активно готувалися до практичних занять та систематично виконували домашні завдання; вміють виправити й пояснити допущені помилки; опрацювали питання для самостійного вивчення; добре написали модульні контрольні роботи; розкрили питання підсумкового контролю.

Оцінку «зараховано» («С») отримують студенти, які набрали загальну суму балів **70–79** від максимальної кількості можливих, зокрема: відтворюють значну частину навчального матеріалу, висвітлюють його основний зміст; продемонстрували знання теоретичного матеріалу на репродуктивному рівні, частково опанували відповідну наукову термінологію, уміють застосовувати знання на практиці; працювали на практичних заняттях, загалом виконували домашні завдання, допускають помилки, але уміють аргументовано їх виправити; добре написали модульні контрольні роботи; належно розкрили питання підсумкового контролю.

Оцінку **D (60–69 балів)**, або «задовільно» отримують студенти, які не повністю опанували матеріал, передбачений програмою курсу, мають досить поверхневі знання редагування і коректури тексту; показали фрагментарну обізнаність у теоретичних питаннях; у мінімальному обсязі опрацювали рекомендовану літературу; пасивно поводити себе на практичних заняттях, не

виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи; частково розкрили питання підсумкового модулю-контролю.

Оцінку **E (50–59 балів)**, або «**достатньо**» отримують студенти, які засвідчили погану обізнаність зі змістом теоретичних питань курсу; обмежилися поверхневим вивченням мінімальної кількості рекомендованої літератури; пасивно поводити себе на практичних заняттях, не виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи; фрагментарно розкрили зміст питань, винесених на підсумковий модуль-контроль.

Оцінку **FX (35–49 балів)**, або «**незадовільно**» з можливістю повторного складання отримують студенти, які не відвідували частину лекційних і практичних занять; упродовж навчального семестру набрали недостатню кількість балів за змістові модулі; пасивно поводити себе на практичних заняттях, не виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи; не опрацювали рекомендованої літератури; під час відповіді допускають помилкові умовиводи, наводять неправильні приклади, або ж не вміють прокоментувати запропоновані мовні та психологічні явища; не розкрили змісту питань підсумкового модулю-контролю.

Оцінку **F (1–34 бали)**, або «**незадовільно**» з обов'язковим повторним курсом отримують студенти, які не відвідували лекційних і практичних занять; упродовж навчального семестру набрали недостатню кількість балів за змістові модулі, тому не могли бути допущені до складання заліку; пасивно поводити себе під час практичних занять, не виконали завдань для самостійної роботи; взагалі не опрацювали рекомендованої для вивчення курсу літератури; не засвоїли програму курсу; якщо ж студенти були допущені до заліку, але не розкрили питань підсумкового модуля-контролю, не відповідали на додаткові запитання, то їхню відповідь оцінюють «незадовільно».

**Перелік питань для самоконтролю
навчальних досягнень студентів**

1. Визначте об'єкт, предмет і основні завдання едитології як наукової дисципліни.
2. Поясніть, чому едитологію зараховують до прикладних суспільно-інформологічних наук.
3. Охарактеризуйте зв'язки едитології з іншими науками.
4. Проаналізуйте основні етапи становлення теорії редагування в Україні.
5. Оцініть внесок видатних діячів української культури у розвиток редакторської практики та теорії.
6. Розкрийте структуру сучасної теорії редагування та схарактеризуйте її складові.
7. Опишіть основні етапи роботи редактора над текстом.
8. Поясніть сутність редакторської правки та її роль у підготовці тексту до публікації.
9. Схарактеризуйте основні види редакторської правки.
10. Обґрунтуйте необхідність дотримання методичних вимог під час правки тексту.
11. Визначте поняття редакторського аналізу тексту.
12. Порівняйте основні види редакторського аналізу.
13. Поясніть відмінності між прогностичним і ретроспективним редакторським аналізом.
14. Опишіть основні етапи редакційно-видавничого процесу.
15. Схарактеризуйте функції редактора на різних етапах редакційно-видавничого процесу.
16. Поясніть поняття авторського оригіналу та вимоги до його оформлення.
17. Проаналізуйте види редагування та визначте особливості кожного з них.
18. Схарактеризуйте типологію помилок у коректорській практиці.
19. Поясніть призначення та принципи використання коректорських знаків.
20. Опишіть методику та технологію вичитки тексту.
21. Проаналізуйте основні підходи до вивчення мовних помилок в едитології.
22. Поясніть відмінність між мовними та немовними помилками.
23. Визначте основні причини виникнення лексичних помилок.
24. Схарактеризуйте різновиди лексичних анормативів.
25. Поясніть сутність тавтології та плеоназму як різновидів надлишкової інформації в тексті.
26. Проаналізуйте причини та наслідки сплутування семантики паронімів.
27. Поясніть феномен міжмовної омонімії та його вплив на мовлення.
28. Схарактеризуйте особливості суржикових утворень у сучасному мовленні.
29. Проаналізуйте причини виникнення фразеологічних помилок.
30. Наведіть приклади калькованих фразеологізмів та поясніть способи їх редагування.
31. Поясніть явища суфіксальної та префіксальної інтерференції.

32. Схарактеризуйте найпоширеніші морфологічні помилки в сучасній українській мові.
33. Проаналізуйте особливості ненормативного вживання форм числівників, займенників і дієслів.
34. Визначте основні причини виникнення синтаксичних помилок у текстах.
35. Схарактеризуйте типові синтаксичні помилки та поясніть способи їх усунення.

Перелік питань для підсумкового контролю навчальних досягнень студентів

1. Едитологія як наука: предмет, об'єкт і завдання дослідження.
2. Міждисциплінарні зв'язки едитології в системі сучасних наук.
3. Історія становлення теорії редагування в Україні.
4. Внесок українських культурних діячів у розвиток редакторської справи.
5. Теорія редагування: структура та основні компоненти.
6. Редакторська діяльність у системі сучасної комунікації.
7. Правка як складова професійної діяльності редактора.
8. Етапи роботи редактора над текстом.
9. Типологія редакторської правки та особливості її застосування.
10. Методичні принципи редакторської правки тексту.
11. Редакторський аналіз тексту: сутність, мета та завдання.
12. Види редакторського аналізу та специфіка їх використання.
13. Прогнозний і ретроспективний редакторський аналіз: порівняльна характеристика.
14. Редакційно-видавничий процес: структура та етапи.
15. Професійні функції редактора у видавничому процесі.
16. Авторський оригінал як об'єкт редакторського опрацювання.
17. Види редагування в сучасній видавничій практиці.
18. Коректура як завершальний етап підготовки тексту до друку.
19. Типологія помилок у коректорській практиці.
20. Система коректорських знаків та особливості її використання.
21. Методика і технологія вичитки тексту.
22. Мовні та немовні помилки в теорії редагування.
23. Підходи до класифікації мовних помилок в едитології.
24. Причини виникнення лексичних помилок у сучасних текстах.
25. Лексичні анормативи та їх типологія.
26. Тавтологія і плеоназм як вияви надлишкової інформації в тексті.
27. Паронімія як джерело лексичних помилок.
28. Міжмовна омонімія та її вплив на культуру мовлення.
29. Суржик як чинник порушення мовних норм.
30. Фразеологічні помилки в сучасному українському мовленні.
31. Калькування фразеологізмів як проблема мовної культури.
32. Норма і порушення у сучасному українському словотворенні.
33. Суфіксальна та префіксальна інтерференція в українській мові.
34. Особливості українського словоскладання та типові словотвірні помилки.

35. Морфологічні помилки в системі іменника, прикметника та числівника.
36. порушення морфологічних норм у вживанні займенників і прислівників.
37. Типові помилки у вживанні дієслівних форм.
38. Синтаксичні помилки: причини виникнення та типологія.
39. порушення синтаксичного керування та координації головних членів речення.
40. ненормативна побудова простих і складних синтаксичних конструкцій.

Рекомендована література

Основна

1. Баган М.П. Редагування тексту: посібник для самостійної роботи студентів. Київ, 2022. 49 с.
2. Бондаренко А.І. Лінгвістика рекламного тексту: навчально-методичний посібник. Ніжин: НДУ ім. Миколи Гоголя, 2023. 100 с.
3. Лобода С.М., Денисенко С.М. Видавнича справа і технічне редагування: навчальний посібник. Київ: НАУ, 2021. 76 с.
4. Партико З.В. Загальне редагування: нормативні основи: навч. посібник. Вид. 3-тє, переробл. і допов. Київ: Видавництво Ліра-К, 2020. 638 с.
5. Партико З.В. Основи редагування: у 2 кн.; 3-тє вид., переробл. і допов. Київ: Видавництво Ліра-К, 2020. Кн. 1 : підручник. 332 с.; Кн. : практикум. 130 с.
6. Ребрій О.В. Основи теорії редагування: конспект лекцій. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2024. 104 с.
7. Редакторська справа: сучасний стан і перспективи розвитку: колективна монографія; за заг. ред. проф. Ж. Колоїз. Кривий Ріг: КДПУ, 2023. 282 с

Додаткова

1. Арешенкова О. Комунікативно-прагматичні та стилістичні параметри рекламного тексту: монографія. Кривий Ріг: ФОП Маринченко С.В., 2018. 176 с.
2. Васишин Д.В., Васишин О.М. Технологія набору та верстки: навч. посіб. Львів: Укр. акад. друкарства, 2011. 272 с.
3. Годунок З. В. Літературне редагування (практикум). Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2017. 104 с. https://lib.ua.edu.ua/files/funds/vudavnutstvo/Hodunok_posib.pdf.
4. Гузенко С.В. Теорія і практика редагування: навч. посіб. Миколаїв: МНУ імені В.О. Сухомлинського, 2019. 220 с.
5. Дудик П.С. Стилїстика української мови: навч. посіб. Київ: Видавничий центр «Академія», 2005. 368 с.
6. Завгородня Л.В. Основи літературного редагування та коректури: навчальний посібник. Черкаси: Брама-Україна, 2010. 164 с.
7. Зелінська Н. Теоретичні засади роботи редактора над літературною формою твору (Літературне опрацювання тексту): навч. посібник. Київ: УМК ВО, 1989. 76 с.

8. Ісаєвич Я. Українське книговидання: витоки, розвиток, проблеми. Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2002. 520 с.
9. Капелюшний А.О. Практична стилістика української мови: навч. посібник. Вид. 2-ге, переробл. Львів: ПАІС, 2007. 400 с.
10. Капелюшний А.О. Редагування в засобах масової інформації: навч. посібник. Львів: ПАІС, 2009. 304 с.
11. Капелюшний А.О. Стилiстика i редагування журналістських текстiв. Львів: ПАІС, 2003. 344 с.
12. Капелюшний А.О. Типологія журналістських помилок. Львів: ПАІС, 2000. 68 с.
13. Куляс П.П. Типологія помилок у корекційних таблицях: Навчальний посібник. Київ: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2011. 168 с.
14. Літературне редагування в ЗМК: навчально-методичний посібник / Укл. Г.І. Гецко. Ужгород, 2024. 50 с.
15. Ребрій О.В. Основи теорії редагування: конспект лекцій. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2024. 104 с.

Електронні інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека України ім. В. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>
2. Словник української мови: в 11-ти томах. URL: <https://sum.in.ua/>
3. Словник української мови: у 20-ти томах. URL: <https://sum20ua.com/?wordid=0&page=0>

Відповідно до «Порядку визнання у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та / або інформальної освіти» (протокол №16 від 25 листопада 2024 року) (<https://www.chnu.edu.ua/universitytet/normatyvni-dokumenty/poriadok-vyznannia-u-chernivetskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-yuriia-fedkovycha-rezultativ-navchannia-zdobutykh-shliakhom-neformalnoi-taabo-informalnoi-osvity/>) у процесі вивчення дисципліни здобувачу освіти може бути зараховано до 25% балів, отриманих за результатами неформальної та / або інформальної освіти з проблем, що відповідають тематиці курсу.

Політика академічної доброчесності

Викладання курсу «Редагування і коректура тексту», контроль й оцінювання знань і вмінь студентів спрямовані на дотримання вимог академічної доброчесності.

Дотримання політики щодо академічної доброчесності учасниками освітнього процесу при вивченні освітнього компонента регламентовано чинними документами ЧНУ:

- «Кодекс академічної доброчесності та етики Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича»
<https://www.chnu.edu.ua/universitytet/normatyvni-dokumenty/kodeks-akademichnoi->

[dobrochesnosti-ta-etyky-chernivetskoho-natsionalnoho-universytetu-imeni-yuriia-fedkovycha/](https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polozhennia-pro-vyivlennia-ta-zapobihannia-akademichnomu-plahiatu-u-chernivetskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-yuriia-fedkovycha/)

- «Положенням про виявлення та запобігання академічного плагіату у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича»

<https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polozhennia-pro-vyivlennia-ta-zapobihannia-akademichnomu-plahiatu-u-chernivetskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-yuriia-fedkovycha/>

- «Політика використання штучного інтелекту в Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича»

<https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polityka-vykorystannia-shtuchnoho-intelektu-v-chernivetskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-yuriia-fedkovycha-zi-zminamy-zatverdzhenyi-vchenoiu-radoiu-chnu-imeni-yuriia-fedkovycha/>